

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/131/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6315010183
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6315010183.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Slavoja Sendeckého, na verejnom zasadnutí dňa 2. decembra 2015, prejednal odvolanie obžalovaného E. I., proti rozsudku Okresného súdu Brezno z 09.09.2015 sp.zn. 3T/82/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného E. I. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný E. I. uznaný za vinného z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 14.08.2014 v F. D., S., v rodinnom dome č. XXX/XX prevzal od K. K. finančnú hotovosť vo výške 320,- eur, ktorú mal na základe vzájomnej ústnej dohody použiť na nákup štiepačky dreva z Maďarska, pričom tak doposiaľ neurobil, finančnú hotovosť vrátil dňa 30.07.2015, až po vydaní trestného rozkazu.

Za to bol odsúdený podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere troch mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienene odložený s tým, že podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní jedného roka.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal obžalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktorým sa domáhal preskúmania napadnutého rozsudku, nakoľko je nezákonný hlavne preto, že spáchaný prečin sprenevery podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. nebol a bližšie odôvodní svoje odvolanie na verejnom zasadnutí pred krajským súdom, čo sa však nestalo. Odvolací súd dokonca musel vykonať verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného za splnenia zákonných podmienok na takýto postup.

Krajský súd na základe odvolania obžalovaného preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a konanie rozsudku predchádzajúce, pritom zistil, že odvolanie odvolateľa nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazné prostriedky v záujme ustálenia skutočného stavu veci, a to pri plnom rešpektovaní všetkých základných zásad trestného konania a pri vykonávaní dôkazov. Hlavné pojednávanie bolo tiež vykonané v neprítomnosti obžalovaného, ktorý ospravedlnil svoju neúčasť na hlavnom pojednávaní, ale nepodložil dôvody žiadnymi dôkazmi, pre ktoré uvádzal, že sa nemôže dostaviť na hlavné pojednávanie.

Okresný súd v odôvodnení výrokov napadnutého rozsudku v jeho písomnom vyhotovení prihladol a poukázal na všetky skutočnosti, ktoré ho viedli ku skutkovým a právnym záverom v zmysle výrokovej časti napadnutého rozsudku, tieto vyhodnotil v súlade s ust. § 2 ods. 12 Tr. por. a odôvodnenie vypracoval dostatočne presvedčivo a zrozumiteľne v súlade s požiadavkami ust. § 168 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ súd hodnotil všetky dôkazy, hlavne výpoveď obvineného z prípravného konania, ako aj výpoveď svedka na hlavnom pojednávaní a ďalšie hlavne listinné dôkazy jednotlivo i v ich súhrne, na základe zásad správneho myslenia a vnútorného presvedčenia podľa § 2 ods. 12 Tr. por., takéto hodnotenie vedie aj odvolací súd k zhodnému záveru súdu prvého stupňa v zmysle výrokovvej časti napadnutého rozsudku.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil v odvolaní obžalovaného také námietky, ktoré by bolo treba riešiť z pohľadu nevykonaných dôkazov alebo nezákonnosti postupov súdu prvého stupňa pred rozhodovaním a v rámci jeho rozhodovania a potom aj pri vypracovaní písomného vyhotovenia rozsudku, odvolací súd musí iba konštatovať, že si osvojil dôvody napadnutého rozsudku, s týmito sa stotožňuje a v ďalšom na ne iba poukazuje, pretože niet pochyb o tom, že obžalovaný sa dopustil predmetného skutku a správne bol obžalobou a potom okresným súdom aj kvalifikovaný ako prečín sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák.

Súd prvého stupňa nepochybil ani vo výroku o treste, prihliadol na všetky významné skutočnosti, majúce vplyv na rozhodnutie o druhu a výmere trestu v zmysle § 34 ods. 1,4 Tr. zák. a uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby pri tomto zákonnom ustanovení, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu tiež na spodnej hranici takejto sadzby s tým, že aj takáto hrozba nie je neprimerane prísneho trestu odňatia slobody dostatočne povedie k náprave odsúdeného a aj bude mať požadované požiadavky individuálnej, ale aj generálnej prevencie.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil v napadnutom rozsudku žiadne pochybenie, považuje ho za zákonný, a preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.